

man ikke et ansvar, når man foretager sig en handling?

Hvordan mener hr. Villy Søvndal i øvrigt det forholder sig med Zimbabwe og snesevis af andre stater, som Danmark straffer, fordi de har en elendig, voldelig og terroristisk regering? Skal vi også til at se anderledes på det nu? Skal vi også til at støtte Zimbabwe, fordi det folkeslag jo ikke skal undgælde for, at de har en sindssyg leder? Er der ved at ske et skred i det her?

Mit afgørende spørgsmål er: Er det ikke det palæstinensiske folk, der har det totale ansvar for den suppedas, de har bragt sig selv i?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Efter at have hørt hr. Søren Espersen kan jeg næsten være bekymret over, at jeg startede med at rose udenrigsministeren. Jeg håber ikke, at det giver udenrigsministeren problemer senere i livet, men man må sige, at der jo er en betydelig forskel.

Hr. Søren Espersen nævnte Zimbabwe, som har en frygtelig leder i Mugabe, helt enig. Jeg synes faktisk, spørgsmålet er: Hvorfor skal man, fordi de har en leder, som de ikke kan komme af med, og som er en diktator, straffe den zimbabwiske civilbefolkning endnu en gang ved at fratage dem støtten til de civile støtting, de får? Det forekommer mig helt inkonsistent.

Kl. 10.25

Hvorfor skulle man bidrage yderligere til radikaliserings i Palæstina ved at fjerne endnu flere af mulighederne for, at de kan få det liv og det håb, alle vi andre har som liv og håb, og som rækker fremad? Det vil jo være konsekvensen af hr. Søren Espersens forslag om at fjerne støtten, at man vil bidrage til en voldsom forøget negativ spiral af øget økonomisk og social tilbagegang, så det kan jeg ikke se perspektivet i.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg mener så at kunne konstatere, at det, SF vil, er, at vi skal genoptage støtten til en række korrupte og uduelige regeringer, for det skal jo ikke gå ud over folkene. Det er en interessant udvikling. Jeg tror ikke, det normalt er SF's politik, men det er meget spændende.

Der blev også sagt noget med, at man jo så ikke vil give til Hamas, man vil give til befolkningen. Hvordan adskiller man det? Når vi fra Danmark overfører budgetstøtte direkte ned i den palæstinensiske kasse, er det så ikke Hamas,

der får dem, eller er det det palæstinensiske folk? Hvordan foregår sådan en adskillelse? Hvordan har hr. Villy Søvndal forestillet sig, det kunne ske?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil klart foretrække, at SF selv fik lov til at fortolke SF's politik. Det tror jeg vi har betydeligt bedre forudsætninger for end hr. Søren Espersen, også efter at have hørt hr. Søren Espersens indlæg.

Men jeg mener faktisk godt, man kan skelne mellem sanktioner, der rammer magthavere, hvor man meget målbevidst rammer magthavere – det har vi haft mange diskussioner om gennem tiderne – og så støtte, der meget målbevidst går til de civile programmer, man gerne vil fremme.

Palæstina er jo kendetegnet ved en række civile programmer. Sidst jeg var dernede i sommeren sidste år, besøgte jeg nogle af dem. F.eks. hjælper bidraget fra den danske fagbevægelse til en stærk fagbevægelse. Det vil klart ikke være i overensstemmelse med Hamas' ønsker om et samfund, men vil være med til at styrke civilbefolkningen. Der er et kvindeprogram, hvor man styrker kvinders rettigheder. Det er klart ikke et Hamasprogram, og på den måde er der en række muligheder for at gå ind og støtte civile organisationer i Palæstina. Det er der mere brug for lige nu end nogen sinde.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg noterede, at hr. Villy Søvndal sagde, at radikaliserings blandt palæstinenserne primært skyldes Israel. Det er Israel, der har forårsaget, at der sker en radikaliserings, at fundamentalisterne nu skal ind i regeringskontorerne.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvis vi ser på Gaza, så var det efter tilbagetrækningen i Gaza meget klart, at den tak, israelerne fik, blev leveret i form af missiler, et klart angreb på Nordsamaria efter tilbagetrækningen i Gaza. Kunne hr. Villy Søvndal prøve at få de to ting til at forholde sig til hinanden, altså på den ene side det forhold, at det er israelerne, der forårsager radikaliserings, og at det altså i den faktuelle verden er tilbagetrækning fra Gaza, der skaber radikaliserings, altså øget angreb mod Israel?

Hvordan hænger det sammen i hr. Villy Søvndals verden?